

به مانگوید مدافعان حرم ما زمینه ساز ظهوریم

وصیت‌نامه قرآنی
شهید مدافع حرم مصطفی نبی لو

یونس باقری

اشاره

حضرت امام خمینی(ره): «چه سعادتمند بودند این شهیدان که دین خود را به اسلام و ملت شریف ایران ادا نمودند و به جایگاه مجاهدین و شهدای اسلام شتافتند».

مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی): «من به توصیه امام عمل کرده‌ام! اغلب وصیت‌نامه‌های شهدا که به دستم رسید را خوانده‌ام. ما واقعاً از این وصیت‌نامه‌ها درس می‌گیریم. آن جوان، خطش هم به زور خوانده می‌شود، اما هر کلمه‌اش برای من و امثال من یک درس رهگشاست که خیلی استفاده کرده‌ام. چیزهای عجیبی است. اینجا معلوم می‌شود که درس علم و علوم الهی، پیش از آنکه به ظواهر و قالب‌های رسمی وابسته باشد، به حکمت معنوی وابسته است...».

مصطفی، متولد سال ۱۳۴۵ و از زمینه‌داران دوران دفاع مقدس بود که در آن زمان به افتخار جانبازی نائل آمده بود. او در چهارمین اعزام به سوریه با اصابت موشک تاو تکفیری‌ها در «المیدان» به شهادت رسید. او دایی شهید مدافع حرم، **مسعود عسگری** بود مصطفی به عنوان مستشار نظامی، مسئولیت محور مهندسی رزمی را در بخشی از جبهه سوریه بر عهده داشت. او پیش از این در جبهه سوریه در سال ۱۳۹۵ مجروح شده و در شمار جانبازان مدافع حرم نیز جای گرفته بود. از این شهید والامقام سه فرزند به یادگار مانده است.

آخرین توصیه شهید در مورد مدافعان حرم: «به ما نگویید مدافعان حرم، ما زمینه‌ساز ظهوریم.»

ماتا ظهور آقا امام زمان (عج) به مبارزه ادامه می‌دهیم. حالا می‌خواهد سوریه و عراق باشد و یا جنگ با خود اسرائیل در فلسطین اشغالی. هر جاندای مظلومی بلند شود، ما آنجاییم. هر جا که برای زمینه‌سازی ظهور آقا احتیاجی به ما باشد، ما آنجاییم. نگویید مدافعان حرم، چون شکر خدا امروز حرم‌ها در امنیت‌اند. ما زمینه‌ساز ظهوریم.»

مصطفی در مدنی که در سوریه حضور داشت موفق شده بود در حدود شصت مرتبه قرآن کریم را دوره کند.

منت زیر را شهید نبی لو قبل از اعزام به عنوان پیام خدا حافظی نوشته بود:

آنقدر در می‌زنم این خانه را تابیین روی صاحب خانه را

به لطف خداوند باری تعالیٰ مجدداً برای آستان بوسی و خدمت عمه سادات و سه ساله ابا عبدالله الحسین پذیرفته شدم. لذا از تمامی عزیزان حلالیت می‌طلبم و دعاگویتان خواهم بود. والعاقبة للمتقین.

عبد تواب خدا، مصطفی نبی لو

***

بسم الله الرحمن الرحيم

«فتلقی آدم من ربہ کلمات فتاب علیه إنه هو

التوب الرحيم» (بقره / ۳۷)

سپس آدم از پروردگارش کلماتی را دریافت نمود و [خدا] بر او بخشود. آری او [است که] توبه پذیر مهربان است.

رسم بر این است که جهادگران در راه خدا وصیت خود را با آیاتی از قرآن کریم که مزین به فضیلت‌های شهدا و جایگاه شهادت در نزد خداوند متعال است آغاز می‌کنند و این حقیر سراپا تقصیر هم از معصومین نیستم و خطاهایی را مرتکب شده‌ام، ابتدا برای ورود به وصیت‌نامه، مانند مهیا شدن برای

بی تردید
توبه نزد
خداوند فقط
برای کسانی
است که از
روی نادانی
مرتكب گناه
می‌شوند.
سپس به
زودی توبه
می‌کنند.
اینان اند که
خدا توبه آنان
را می‌پذیرد،
و خدا همواره
دانان و حکیم
است

جهاد، از توبه آغاز کرده‌ام تا با طهارت جسم و روح آماده و مهیای پذیرش وعده‌های الهی که از کلام وحی به آن‌ها اشاره و استناد خواهم نمود، ششم و سعی می‌کنم تا بیشتر با کلام وحی و لسان تأثیرگذار قرآن با شما عزیزان سخن بگویم نه با زبان خودم که الکن و قاصر است؛ تا شاید مطالعه آن تذکری برای خودم و شما عزیزانم باشد و همان طور که در آیه فوق اشاره شد، توبه کردن را هم خداوند از سر لطف و مرحمت به ما آموخته تا به واسطه آن مشمول مرحمت بی‌انتهایی واقع شویم، همان‌گونه که در آیه ۸ سوره تحریم می‌فرماید: «يا ايهال الذين آمنوا توبوا إلى الله توبة نصوحًا عسى ربكم أن يكفر عنكم سيناتكم و يدخلكم جنات تجري من تحتها الأنهراء يوم لا يخزي الله النبي والذين آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم وأيمانهم يقولون ربنا أتمم لنا نورنا وأغفر لنا إنك على كل شيء قدير». ای کسانی که ایمان آورده‌اید، به درگاه خدا توبه‌ای راستین کنید. امید است که پروردگارتان بدی‌هایتان را ز شما بزداید و شما را به باع‌هایی که از زیر [درختان] آن جویبارها روان است، درآورده. در آن روز، خدا پیامبر [خود] و کسانی را که با او ایمان آورده بودند، خوار نمی‌گرداند. نورشان از پیشاپیش آنان و سمت راستشان روان است. می‌گویند پروردگاران نور ما را برای ما کامل گردان و بر ما بخشای که تو بر هر چیز توانی. و چون خداوند رحمان و رحیم و کریم است، کریمانه در آیه ۱۷ سوره نسا می‌فرماید: «إِنَّمَا التوبَةَ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتَوَبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيَّمَا حَكِيمًا». بی‌تردید توبه نزد خداوند فقط برای کسانی است که از روی نادانی مرتکب گناه می‌شوند. سپس به زودی توبه می‌کنند. اینان اند که خدا توبه آنان را می‌پذیرد، و خدا همواره دانا و حکیم است. و اما در آیه بعد، یعنی آیه ۱۸، برای آن‌هایی که همواره توبه را به درستی درک نکرده‌اند و گمان می‌کنند عمرشان انتهایی ندارد یا قبل از پایان عمر مطلع خواهند شد و در غفلت بهسر می‌برند تا مرگ از راه برسد، چنین می‌فرماید: «وَ لِيَسْتَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتَ قَالَ إِنِّي تَبَتَّ الْآنَ وَ لَا الَّذِينَ يَمْوِتونَ وَ هُمْ كَفَارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا». و برای کسانی که پیوسته کارهای رشت مرتکب می‌شوند، تازمانی که مرگ یکی از آنان فرا

هستید، به چراغ راهی که در آیه ۲۰ سوره توبه به آن اشاره شده عمل کنید که می فرماید: «الذین آمنوا و هاجروا و جاهدوا فی سبیل الله بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرْجَةً عِنْدَ الله وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائزُونَ» کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده و در راه خدا با مال و جانشان به جهاد پرداخته‌اند، نزد خدا مقامی هرجه و الاتر دارند و اینان همان رستگاران‌اند.

و در معنی و جایگاه چنین افرادی در آیه ۱۶۹ سوره آل عمران می فرماید: «و لَا تَحْسِبُنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءً عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْزُقُونَ» هرگز کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده مپنداز، بلکه زنده‌اند که نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند.

حال آیا مرگ با عذاب و تمام شدن و به پایان رسیدن عمر و از دست دادن همه دلستگی‌ها خوب است یا جاودانه شدن و روزی خوردن نزد خالق متعال؟ مراقب باشید که شیطان و شیطان صفتان در کمین‌اند و با سخن‌هایی که می‌گویند، از راه حق منحرفات نکنند و از زخم‌زبان‌هایشان نهارسید که خداوند متعال درباره آنان در آیه ۱۵۶ سوره آل عمران چنین می‌فرماید: «يَا إِيَّاهَا الذِّينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَ مَا قَتَلُوا لِيَجْعَلُ اللَّهُ ذَلِكَ حُسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللهُ يَحِيٌّ وَ يَمْتَيِّزُ وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ» ای کسانی که ایمان آورده‌اید، همچون کسانی نباشد که کفر ورزیدند و به برادرانشان هنگامی که به سفر رفته [و در سفر مردند] و یا جهادگر شدند [و کشته شدند] گفتند اگر نزد ما [مانده] بودند نمی‌مردند و کشته نمی‌شند [شما چنین سخنی مگویید]. تا خدا آن را در دل هایشان حسرتی قرار دهد و خدا [ست که] زنده می‌کند و می‌میراند و خدا [ست که] به آنچه می‌کنید بیناست.

و سعی کنید همیشه مانند منتظران واقعی آماده باشید و خود را به ولی زمان ارائه کنید تا اگر امکان مجاهده میسر نشد، حداقل جزء افرادی باشید که خداوند متعال درباره آنان در آیه ۹۲ سوره توبه می‌فرماید: «وَ لَا عَلَى الَّذِينَ اذَا مَا أَتُوكُ لِتَحْمِلُهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوْلُوا وَأَعْيُنُهُمْ تَفَيِّضَ مِنَ الدَّمْعِ حَزْنًا لَا يَجِدُوا مَا يَنْفَقُونَ»؛ [نیز] ابرادی نیست بر کسانی که چون پیش تو آمدند تا سوارشان کنی [و] گفتی چیزی پیدانمی کنم تا بر آن سوارتان کنم، برگشتند و در اثر اندوه از چشمانشان اشک فرو می‌ریخت که [چرا] چیزی نمی‌بابند تا [در راه جهاد] خرج کنند.

رسد [و در آن لحظه که تمام فرصت‌ها از دست رفته] گوید: اکنون توبه کردم و نیز برای آنان که در حال کفر از دنیا می‌روند، توبه نیست. اینان اند که عذابی در دنیا برای آنان آماده کرده‌ایم.

و از خداوند می‌خواهم که مرا و نسلم را مشمول رحمت خود قرار دهد، همان‌گونه که در آیه ۱۲۸ سوره بقره برای تعليم ما می‌فرماید: «رَبُّنَا وَاحْلَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَ مِنْ ذِرِيتَنَا أَمَةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرْنَا مَنَاسِكُنَا وَ تَبْعِلِيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ»؛ پروردگارا ما را تسلیم [فرمان] خود قرار ده و از نسل ما امتحن فرمان بردار خود [پدید آر] و آداب دینی ما را بآبه مانشان ده و بر ما ببخشای که توبی توبه‌پذیر مهریان.

و عزیزان من، با امید به آیه ۷۰ سوره فرقان توبه کنید که خداوند چنین وعده نموده است: «إِلَّا مِنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلاً صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا»؛ مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کار شایسته کند. پس خداوند بدی‌هایشان را به نیکی‌ها تبدیل می‌کند و خدا همواره آمرزند و مهریان است.

و در آیه ۸۲ سوره طه چنین می‌فرماید: «وَ إِنَّى لِغَفَارَةِ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى»؛ و به یقین من آمرزند کسی هستم که توبه کند و ایمان بیاورد و کار شایسته نماید و به راه راست رهسپار شود.

حالا با چنین وعده محکمی که به راستی ایمان داریم قرآن کلام خداست و با گذشت بیش از ۱۴۰۰ سال، بشر با این همه علم زبان‌شناسی و ادبیات و تجهیزاتی چون رایانه، تاکنون نتوانسته است حتی مانند یک سوره آن را بیاورد و به پشتونه آن توبه‌ای که کرده و مراقبتی که می‌کنیم، مهیای اجرای فرامین خداوند متعال می‌شویم تا ان شاء الله بتوانیم از زمینه‌سازان ظهور باشیم. ولذا با اعمال صالحی که انجام می‌دهیم، به سوی خداوند متعال باز می‌گردیم، همان‌گونه که در آیه ۷۱ سوره فرقان می‌فرماید: «وَ مِنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللهِ مَتَابًا»؛ و هر کس توبه کند و کار شایسته انجام دهد، در حقیقت به سوی خدا باز می‌گردد.

و زمانی بازگشت به سوی خدا کامل می‌شود که به آیه ۳۵ سوره مائدہ عمل کنیم که خداوند در این آیه می‌فرماید: «يَا إِيَّاهَا الذِّينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ»؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از خدا پرداز کنید و وسیله‌ای برای تقرب به او جویید و در راهش جهاد کنید، باشد که رستگار شوید. و اگر نزد خالق متعال خواستار جایگاه ویژه‌ای

سعی کنید
همیشه مانند
منتظران
واقعی آماده
باشید و خود
را به ولی زمان
ارائه کنید
تا اگر امکان
مجاهده میسر
نشد، حداقل
جزء افرادی
باشید که مورد
خطاب آیه
۹۲ سوره توبه
هستند

زیرا خداوند برای بهانه‌جویان گواه خواهد آورد تا بهانه ایشان را آشکار و مردود کند که در آیه ۴۱ سوره نساء چنین آورده است: «فَكَيْفَ إِذَا جَئْنَا مَنْ كُلَّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجَئْنَا بَكَ عَلَى هُؤُلَاءِ شَهِيدًا» پس چگونه است [حال مردم] هنگامی که از هر امتی گواهی [که پیامبر آنان است بر اعمالشان] بیاوریم، و تو را بر آنان گواهی آوریم؟!

***

و در آخر، از همسر عزیزی که همه خانواده و آشنايان میزان دلبستگی ما را به هم می‌دانند و فقط فراق ما تنها به خاطر رضای خدا برایمان قابل تحمل بوده و هست، اگر این سبیه‌روی را خداوند همچون حرب و زیہر پذیرد، حتماً بدoun او وارد جنت موعود نخواهم شد. عزیزان می‌دانند که شهدا با شهادت به آرامش ابدی و میهمانی خدا می‌رسند و این مقدور نیست مگر همسرانی از حق خود بگزرند و قبول یک عمر تنهایی و فراق و مشقت کنند تا همسرشان به وصال معبد رسانیده و جاودانه شود. و همچنین پذیرند که ممکن است همسرشان قطع نخاع و یا قطع عضو شود و عمری را در رنج نگهداری آسان بهسر ببرند، و یقین دارم اجر همسران شهدا و جانبازان به مراتب بالاتر از ایشان است که چنین مسئولیت سنگینی را می‌پذیرند. و به فرزندان، دامادها و تمام خانواده‌ام توصیه می‌کنم، از امام خامنه‌ای فاصله و زاویه نگیرند و همواره گوش به فرمان ایشان باشند تا انسان شاشه الله رستگار شوند. حفاظت از حضرت آقا که محافظ اصلي دین و حرم اهل بیت هستند، از اوجب واجبات است و حفاظت از ایشان حفاظت از همه حرم‌هاست و همچنین از همه عزیزان می‌خواهم که در جهت آمادگی دفاعی و علمی برای تحقق ظهور حضرت حجت(عج) بکوشند تا جزء سربازان واقعی آن حضرت و از زمینه‌سازان ظهور باشند. همسر و دخترانم را به صیر توصیه می‌کنم و از عفت و حجابشان مطمئن هستم و نیازی به توصیه برای ایشان نمی‌بینم. از همه اهل خانواده و پدر عزیز و خواهران و برادران و سنتگان عزیز و همسایگان و همکاران محترم و دوستان و آشنايان حلالیت می‌طلبم و امیدوارم اگر ندانسته خطایی از این حقیر سرزده، مرا حلal کنند و برایم طلب مغفرت کنند. از نماز و روزه برایم دریغ نکنند که به فعل خداوند تبارک و تعالی سعی در جبرانش خواهم نمود و به دولتمردان توصیه می‌کنم مراقب مراوده با دشمنان دین خدا باشید که ایشان هیچ‌گاه شما را به چشم یک دوست خواهند دید و تا مانند ایشان نشوید شما را خواهند پذیرفت که این وعده خداوند متعال است و اگر بخواهند خلاف جهت مصالح اسلام حرکت کنند، قطعاً موره غصب خداوند متعال و انتقام امت حزب الله قرار خواهند گرفت.

اللهم وفقنا لاما تحب و ترضي
مصطففي نبي لو
۱۲۹۶/۶/۲۳

داغهان

